

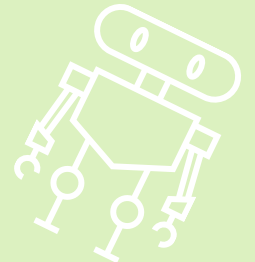
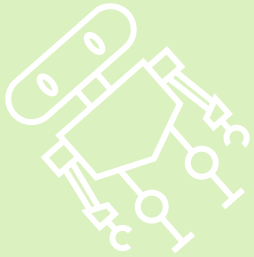
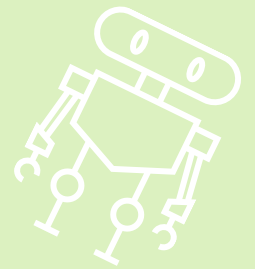
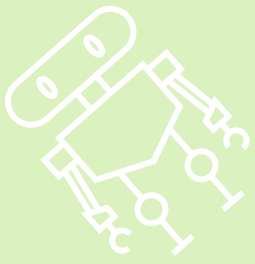
ЈЕЛЕНА

часопис ученика
ОШ "Јелена Гетковић"
Број 17 јул, 2024.

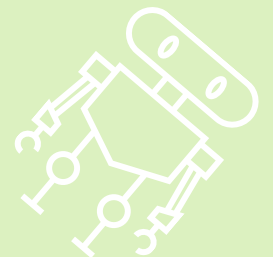
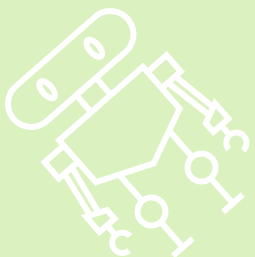
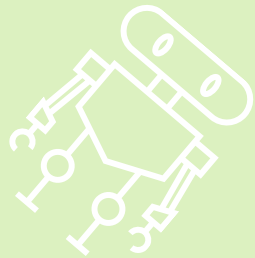
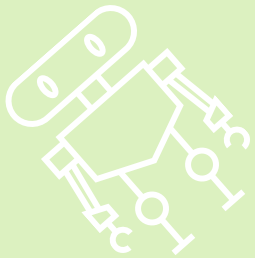
ПРИЈЕМ ПРВАКА

Роботи наших ученика првог разреда

У оквиру корелације предмета дигитални свет са предметом ликовна култура ученици првог разреда су показали креативност и спремност да се сваком задатку максимално посвете и ураде најбоље што могу. Ученици су креирали, замислили и направили макете робота од различитих материјала.

Ученици првог разреда изводе огледе

Ко каже да групни облик рада и прваци не иду заједно? Ми смо доказали управо супротно. Кроз занимљиве огледе у вези воде и групни облик рада, ученици су откривали нова знања, за њих врло занимљива. Поред знања, усвојили су да је свачије мишљење у групи важно и да, уколико то поштују, могу открити све што пожеље. На овом, веома занимљивом часу ученицима, парола сваке групе била је „Сви за једног, један за све.“ Надаље не морамо да користимо речи, фотографије говоре све.

У одељењу 1-3 ученици стичу и примењују функционална знања кроз креативно решавање проблема - стварање вештачке кише и кроз очигледна наставна средства. Огледи буде дечју машту и показују да је наука очаравачућа и да се налази свуда око нас.

Сарадња са локалном самоуправом

Вредни и креативни ученици одељења I/2 су са својим учитељем Јованом Мијаиловићем посетили Градску библиотеку „Бранко Миљковић“ и том приликом на дар, као прави гости, однели су „НАШУ АЗБУКУ“ која је ремек-дело родитеља и деце, и на тај начин остварили ланац сарадње: школа – родитељи – библиотека. Упознали су просторо, књиге и одслушали значајну причу о књигама. Рецитовали су о Вуку Караџићу и дотакли се занимљивости из његовог живота које су биле опточене велом магије. Најзанимљивије од свега им је била чињеница да је могуће удобно се сместити и уживати у читању.

Сагледали су свој пут, пут ђака првака,
од учења слова до библиотеке:

Свако слово, нешто ново,
више слова – једна реч,
више речи – једна реченица,
више прича – једна књига,
више књига – библиотека!

Радионица првака и предшколаца

У нашој школи смо у априлу организовали радионицу првака и предшколаца. У то име су нас посетили будући прваци – предшколци вртића „Нојева барка.“ Организовали смо екперименте које су овај пут изводили предшколци, али уз помоћ првака који су заменили свог учитеља и самим тим они били учитељи предшколцима. На овај начин су деца кроз игру и сарадњу стекла прве представе о школи и шта све један ђак првак зна и може. Сви смо се засладили и учинили час још слађим, а за крај дружења смо организовали игру „Између две ватре“ у школском дворишту које ће наредне године красити насмејана лица наших малих предшколаца.

Дружење првака и трећака

Међудодељењска и међуразредна дружења пружају добит за ученике на обе стране. Како су ученици одељења 3/4 стекли нова сазнања о води били су вољни да са ученицима одељења 1/2 поделе експеримент осмишљен од стране њихове учитељице Биљане Мијаиловић. Прваци су радо прихватили идеју старијих ученика и прилагодили су је својим потребама - игри и забави. Тако да су ученици првог разреда имали организовано такмичење у одржавању балона од сапунице! Не, то није био обичан балон, већ балон који у додиру са тканином не пуца, већ се одбија од ње. Шта мислите: које је најдуже време одржавања балона?

Концерт за ученике првог разреда

У нашој школи у октобру је одржан концерт Музичке школе „Владимир Борђевић“ за ученике првог разреда. Ученици су имали прилику да уживају у музичким садржајима изведеним на различитим инструментима које су касније могли и боље да упознају.

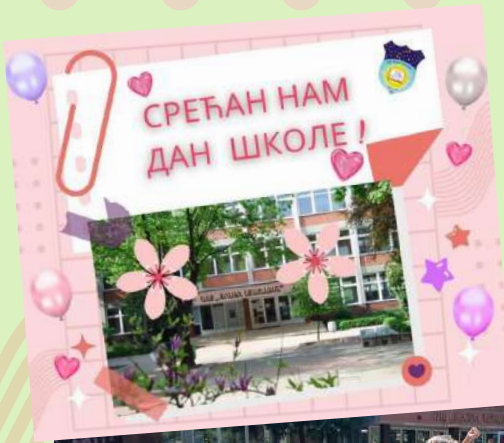

Новогодишње активности у „Јеленином боравку“

Празницима се највише радују наши најмлађи ученици. Тако су ученици из Продуженог боравка са учитељицом Мирјаном Нинковић украшавали своју учionicу, од различитих материјала правили маске, украсе, обележиваче за књиге, за јелку, папирне џемпере са новогодишњим мотивима и тако показали колико су умешни, спретни, маштовити у реализацији својих замисли.

Дан школе

Хуманитарни турнир „За Сергеја“ ОШ „Јелена Ђетковић“ и ОШ „Иван Горан Ковачић“

У оквиру пројекта грађанског васпитања, које су ученици старијих разреда осмислили на почетку године, 17.априла организован је хуманитарни турнир. Ове године угостили смо женску одбојкашку екипу из ОШ „Иван Горан Ковачић“, а циљ је био да се прикупи што више новчаних средстава за помоћ нашем ученику. Играчи су са трибина имали подршку својих навијача, атмосфера је била сјајна! Резултат на крају утакмице није био важан, ученици обе школе показали су одличну вршњачку солидарност и фер плеј игру током два сата турнира.

И ове школске године је одржан Ускршњи базар за СЕРГЕЈА И МИЛУ! Дан када су деца наше школе својим идејама, маштом, радом много допринела и научила да само сви заједно много можемо да учинимо. Химна базара „Кад се мале руке сложе“ је поново ујединила нашу децу, родитеље, наставнике, особље. Хвала свима!

Спас шапама 3

Трећу годину за редом, ученици 6. и 7. разреда у оквиру пројекта грађанског васпитања су организовали базар под називом „Спас шапама 3.“ Циљ базара је био да се прикупи што више хране за псе и новчана средства како би се помогло угроженим животињама. Тим поводом ученици су припремили много материјала за продају, па су се на базару могли видети штандови за прикупљање хране, штандови на којима се изложене играчке за псе, огрлице, поводац и слично. За ученике који немају кућног љубимца, организовани су штандови са школским прибором, магнетима, сликама, оглицама, наруквицама, сувенирима. Наравно, ту је био штанд са кокицама, колачима и музика! Наш базар су посетили ученици 5. разреда из ОШ „Иван Горан Ковачић“ и обећали посету и наредне године. У оваквој атмосфери, наравно да је успех био загарантован!

Тематска недеља

Почетак септембра смо обележили активностима у духу емпатије, толеранције и лепих осећања. Да је школа наш дом, представили смо симболично порукама пријатељства. Дубоко верујемо да је школа место на ком деца сазревају и постају богатији, јер јачају и шире круг пријатеља. С тим у вези надовезали смо се на осећања која су ученици покушали да дефинишу, а потом и представе кроз ликовни рад „Моје осећање – мој емотикон.“ Ми верујемо да лепа реч и гвоздена врата отвара, да је лепа реч украс свакој комуникацији, те смо у свим одељењима у том духу издвојили четири речи које сваком ђаку комуникацију лече: хвала, молим, извини, изволи.

Посета Медицинске школе

Ученице седмог разреда наше школе 25. 4. 2024. су имале прилику да присуствују занимљивом предавању и презентацији под називом „Употреба и злоупотреба козметичких производа.“ Идеја за организацију овог догађаја потекла је јер је примећено да ученице старијих разреда прекомерно користе шминку. У сарадњи са Медицинском школом „Надежда Петровић“ реализована је вршњачка едукација ученица четврте године у пратњи професорке и директорке школе. Матуранткиње су на јасан, сликовит и стручан начин објасниле како да девојчице узраста I3-I4 година користе козметичке препарате, шта је прилагођено њиховој кожи и упутиле присутне у штетност одређених производа. Сви савети били су испраћени илустрацијама препарата на презентацији коју су приказале. У исто време су ученицама 7. разреда представљени смерови Медицинске школе и на тај начин спроведено професионално информисање за евентуално будуће занимање. Последњи део предавања био је остављен за питања, па је задовољена знатижеља наших ученица о различитим темама из ове области. Сусрет две школе, интересантна тема и пријатна атмосфера учиниле су да овај догађај остане у памћењу свима који су га посетили.

„Родитељски дан“

У продуженом боравку наше школе у четвртак 22. фебруара одржана је једна занимљива активност „Родитељски дан.“ Ученици одељења I/2, I/3 и I/4 који похађају боравак код учитељице Вање Станојевић пажљиво су слушали и активно учествовали, смејали се и учили. Мама Мирјана Смиљановић презентовала је своје занимање и разговарала са децом о свом послу. На крају смо се сви лепо провели, играли и дивно забављали. Хвала мами ученице Данице.

У одељењу 3/4 сарадња са родитељима се и даље наставља. Овога пута, на тему саобраћаја говорио је родитељ ученика из овог одељења. Излагање је било садржајно, препуно илустрација и занимљивости, међу којима се деца допала она о именима бродова. Оваква сарадња сликовит је пример савременог приступа у ком су родитељи квалитетни сарадници који доприносе процесу наставе и учења. Последњи, али не и најмање важни фактори, јесу мотивисаност деце за активно учење, за активност на часу и потајна жеља да једног дана баш њихов родитељ ступи пред њих и представи своје занимање. Ако треба да пратимо савремене методе, бирамо сарадњу. Ако треба да изградимо однос, бирамо уважавање. Ако треба да радимо посао учитеља, бирамо срећну децу.

Пратећи садржај наставног градива, мајка ученика М.М. дошла је на идеју да одржи радионицу на тему „Рециклажа“, тему свог занимања и да на тај начин оплемени наставни процес. Предавање о рециклажи је било темељно, уз пратњу презентације и кратког едукативног филма. Ученици су имали прилику да уживају у предавању познатог лица које није учитељица, већ мама њиховог друга из одељења. Дивно излагање завршило се поклонима за наше трећаке који су се обрадовали и од срца се захвалили.

Свесни смо да су родитељи и школа тим који добија – онда када сарађују, а посебно када је сарадња одраз личне воље и жеље за учествовањем. Овде нећемо стати, трудићемо се да покажемо ученицима да су у добрим рукама и учинићемо их поносним, како на школу коју похађају, тако и на своје дивне родитеље.

На часовима природе и друштва вредни ученици одељења 4/I учили су о организацијама које се баве правима деце, заштитом културне баштине, поштовању људских права. Да је лепше ако се не учи само из књига, већ и из искуства, ученици су се уверили на часу на коме су имали госта – мајку своје другарице. Гост часа је иначе представник Министарства за културу и информисање и члан Бироа Надзорног комитета Савета Европе.

Циљ је био да се деца упознају конкретније са радом поменуте организације. Час је био другачији, самим тим је час имао још један елемент за памћење. На крају часа је била игрица у којој су сви ученици били чланови Савета Европе и тако су се директно упознали са тим ко може да буде члан и како Савет Европе функционише.

Предавање о значају здраве хране и уравнотежене исхране

Одржано је предавање о значају
здраве хране и уравнотежене исхране
за ученике четвртог разреда.

Ово предавање је део едукативног каравана „Здрава храна сваки дан“ коју компанија Делез Србија (Макси) спроводи у сарадњи са Министарством просвете. Циљ пројекта је да се деца пруже основна знања за формирање здравијих навика у исхрани још од раног узраста.

Трибина за тинејџере „Однос родитеља и деце“

У оквиру Тима за самовредновања је одржана трибина у свечаној сали школе. Ученици су активно учествовали у расправи око осетљиве теме за њихове године – однос родитеља и деца. Циљ трибине је био отворен разговор о вршњачким недоумицама. Деца су била веома активна и креативна у размени мишљења.

ДОМАЋИ НА ЕКСКУРЗИЈИ

Био је то четвртак. Били смо на часу музичког и певали. Кад смо завршили певање, заједно са наставницом причали смо о сутрашњем излету. Одједном зачу се куцање на врата. Ушла је наша наставница математике, Ирена Шевић. Имала је нешто да нам саопшти. Сви су се понадали да је дошла да нам каже како нећемо имати час тај дан или да се школа завршава после излета. Али, то је било нешто потпуно супротно. Домаћи! Последње што бих икада помислила да морам да радим на излету је математика. У глави ми је била слика аутобуса пуног деце са књигама и леџирима која су се мучила пресликавајући правоугаоник осном симетријом. Али наставница је успела да изненади и мене и остале поново. Све што је требало да урадимо је да фотографишемо осносиметричне фигуре, зраде или било шта. Фотографије смо одштампали и тако је настала изложба под називом „Осна симетрија на екскурзији.“

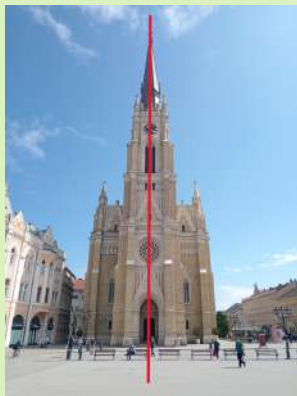
Хелена Кривокапић, 5/5

У изради изложбе учествовали су ученици 5/3, 5/4 и 5/5 и овом приликом им се свима захваљујем и похваљујем их за урађен домаћи!

Наставница математике Ирена Шевић

ПРИЗМА

Ученици 8/5 су у оквиру пројекта ПРИЗМА правили предмете са новогодишњом темом.

Предмети су били изложени на другом спрату како би и остали ученици наше школе могли да виде Крчка Орашчића, пингвине, камин, игло и новогодишњи јелку који су сачињени искључиво од призма.

Белика прецизност и машта, као и уложени труд су изазвали дивљење ученика и наставника наше школе. Њихова наставница

Јагода Ђинђић Тасевски је рекла да су превазишли њена очекивања и да су ученици 8/5 и поред школских обавеза направили дивни новогодишњо – математички спектакл.

Они су, рекла је, увек спремни да направе искорак и прикажу математику на маштовит начин.

Дан планете Земље

Обележили смо и ове године Дан планете Земље 22. априла. Ученици петог и седмог разреда су, поводом очувања планете Земље и подизања еколошке свести, имали задатак да ураде пројектне активности које су обухватале израду пројектног задатка и истраживање на тему проблема загађења планете, као и на очувања и заштиту планете Земље. Пројекте су излагали на часовима биологије и представљали узрок, последицу и решења проблема са којим се данас сусрећемо и којима сведочимо. Ученици петог разреда урадили су и два плаката са порукама које се односе на важност очувања наше планете. Плакати су изложени испред кабинета Биологије.

Изложба радова ученика 5. разреда под називом „Ћелијска ревија“

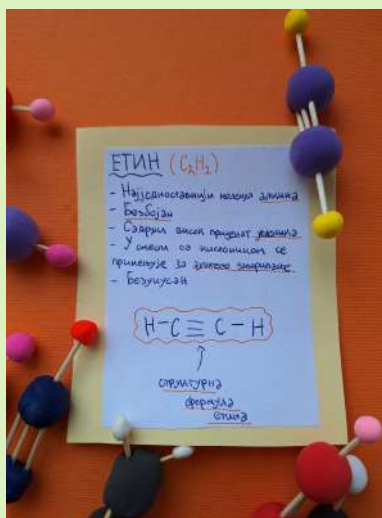
Ученици 5. разреда са својом наставницом биологије Тиханом Дретвић, организовали су изложбу радова на тему „Ћелијска ревија.“ Радови су изложени испред кабинета биологије. Циљ ове изложбе јесте приказати основну грађу и облик биљне, животињске и бактеријске ћелије применом техника вајања, користећи различите материјале (пластелин, глину, рециклирани материјал и сл). Ученици су у реализацији ове теме показали изузетну креативност и применили стечено знање о основној грађи ћелија.

Хемија на занимљивији начин!

Наши матуранти су на часу хемије уз помоћ пластелина и чачкалица правили моделе угљоводоника. На овај начин су ученици боље разумели структуру ових молекула и врсте формула којима се они приказују. Ово је била идеална прилика за рад у пару и креативно дружење.

Продукти угљеног часа су изложени испред кабинета како бисмо будуће генерације заинтересовали за овај предмет.

ЕКО-КВИЗ

И ове године ученици наше школе учествовали су у осмој сезони еколошког такмичења „Еко-квиза“ у организацији Градског комуналног предузећа „Градска чистоћа.“ Еко-квиз се традиционално обележава од 2014. године. Квиз има за циљ подизање еколошке свести и нових спознаја у области очувања и заштите животне средине. Учествовали су ученици од 5. до 8. разреда: Новак Дудуковић, Сергеј Стефановић, Николина Дудуковић и Лазар Каранов са наставницом биологије Тиханом Дретвић. Ученици су показали одлично знање из области екологије и вештине у еко-задацима током квиза. Иако се ове године ученици нису пласирали на републичко такмичење у Еко-квизу, лепо су се забавили, дружили и стекли нова знања и умења из ове области.

Представа „Капетан Џон Пиплфокс“

Ученици одељења 5/1 су у пратњи одељењског старешине Данимирке Миљковић и наставнице српског језика Марије Анђелић у понедељак

5. 2. 2024. у Позоришту „Дадов“ гледали представу „Капетан Џон Пиплфокс“ у режији чувеног Кокана Младеновића. На тај начин су спојили књижевну и сценску уметност и повезали драматизацију књижевног дела обрађеног на часовима српског језика.

Посета Удружењу „Наша Кућа“

Ученици 8 разреда, са наставницама Драганом Жиловић и Сањом Павловић, посетили су 13.октобра 2023. године Удружење за помоћ особама ометеним у развоју „Наша кућа.“

Ово удружење је и социјално предузеће које има ручну производњу рециклираног папира од празних паклица цигарета по јапанској методи, производњу слатке линије – десерта од чоколаде и суве шљиве и лиофилизоване малине, а баве се и хидропонским узгајањем микробиља и зачинског биља у стакленој башти.

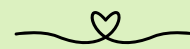
Ученици су стекли нова знања везана за социјално предузетништво, екологију, прошли кроз целу радионицу „Наше куће“ и опробали се у ручном прављењу папира.

Овом приликом поклонили смо „Нашој кући“ две слике, са пејзажима Јапана, које су урадили ученици наше школе на ручно рециклираном папиру, који смо добили на поклон од „Наше куће“ прошле године, када је председница удружења Аница Спасов у нашој школи одржала предавање на тему социјалног предузетништва.

За ученике је ова посета била корисна и у погледу професионалне оријентације, а многи су добили нове идеје и жељу да волонтирају.

Поздравили смо се са председницом удружења Аницом Спасов и члановима удружења са надом да ћемо наставити ову лепу сарадњу.

Рад Лене Дамјановић 5/4 изведен у оквиру пројекта
„Инспирисани антиком”

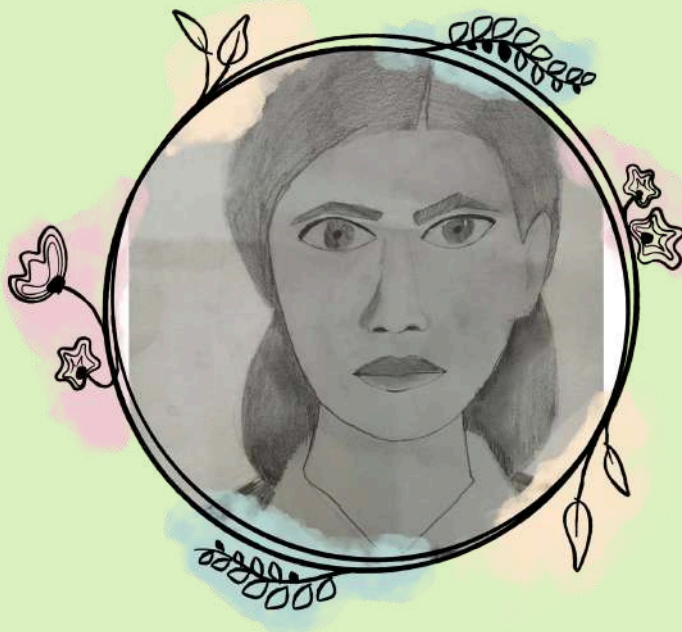
Јелена Ћетковић

Јелена, девојка са Цетиња,
срца храброг, пуна снова.
У Београду под окупацијом
борила се пркосна и нова.

Црвену заставу је шила,
јер је за слободу живела.
Мучена, али никад сломљена,
за народ свој је гинула.

У логору стрељана,
ал' њено име живи,
Јелена, наша хероина,
светла је звезда што јој се свако диви.

Душан Антић 7/2

Да друг другу буде друг

Да друг другу буде друг,
да се играмо један круг,
хајде да бројимо до пет
и обиђемо цео свет.

Другарство је као планета
и у њему уживају
сва деца света.

Да друг другу буде друг
и у добру и у злу,
јер то је неописива срећа,
лепша од најлепшег цвећа.

Другарство се чува као ћуп злата
у срцу свих ђака!

Ученици 4/1

Хајде

Оставите телефоне да се боље чујемо.

Хајде да причамо речима, а не
измишљеним смајлијима.

Хајде да се на тренутак
понашамо као да не постоје.

Хајде да се боље разумемо!

Оставите телефоне да се боље видимо.

Хајде да уместо камере
користимо очи.

Хајде да се смејемо и кад није за слику.

Хајде да прихватимо себе
онакве какви јесмо!

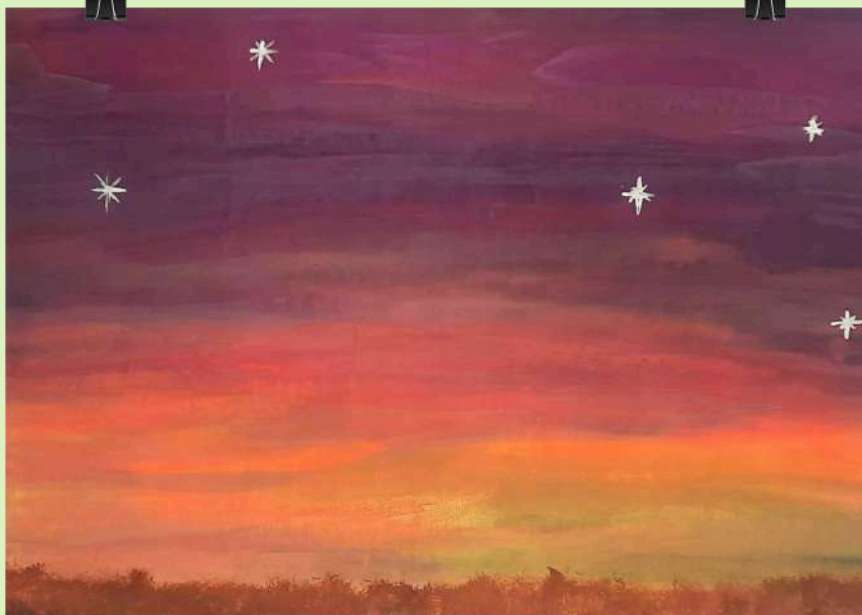
Оставите телефоне да боље живимо.

Хајде да више будемо људи, а не роботи.

Хајде да они нама служе, а не ми њима.

Хајде да се пробудимо!

Маша Роквић 6/5

Тада је и природа саосећала са мном

Летњи распуст, а киша лије и лије. Забринута гледам у капљице и чувам још увек наду да нас чека лепо време кад одемо на Дивчибаре другари, учитељица и ја. Два дана пред полазак другари и ја смо размишљали и маштали о томе како ли ће нам тамо бити. У кратком времену без тмурних и љутих облака возили смо бицикле и радовали смо се забави која нас је чекала, ма то је сигурно, иако смо овако мали. У тим тренуцима сам изненада застао и схватио да ћу морати да се суочим са тим да ћу се раздвојити од мајке, најбоље на свету. Дан пред полазак мама ми је радосно причала колико је била срећна, јер је знала ћу савладати растанак, чак ми је и тепала. Устао сам полако плачући. Мајка и ја смо паковали заједно велики кофер и тада сам погледао кроз покисао прозор, напољу је пљуштало и севало. Није ми било свеједно. Док сам покушавао да спавам, суочавао сам се са тиме да нећу смети да плачем, јер ће ми се другари подсмевати. Немир се смањивао када сам се пробудио, јер сам угледао поново насмејану радосну маму, која ме је спремила, обукла, направила ми доручак, донела ми сок, неговала ме. После огромних мука схватио сам да не могу да одрастам цео живот са мамом и да ме неће она увек облачити и неговати, већ ћу морати да идем својим путем, мораћу да будем самосталан. Када сам био пред аутобусом, загрлили смо се јако да јаче нисмо могли и она ми је рекла исто оно што сам претходно схватио. Тада сам постао храбар и укрцао се у аутобус и сео. Био сам срећан, а сунце се смејало кроз прозор аутобуса и намигивало ми. Дани на Дивчибарама су били сунчани, а моји другари и ја безбрижни и разиграни.

Од тада нисам више мало дете, то је била само једна фаза у мом животу. Трудим се да све што могу радим сам и са највећим трудом док цветају и миришу липе на путу до школе и док одрастам.

Стефан Пековић 5/1

Женски ликови у песмама покосовског циклуса

Иако су јунаци епских песама увек били јаки и храбри, у покосовском циклусу представљени су као беспомоћни борци који немају никога осим сами себе, властела распарчана као симбол националне неслоге. Углавном су јунаци жене, које су представљене као мудрији пол, као особе које остају смирене и у најтежим ситуацијама.

Од када су у кућу свога мужа донеле молитвену чашу, заклеле су се на вечну љубав и оданост. У песмама приказане су као пожртвоване жене које би дале све, па чак и свој најдражи поклон, своју светињу, за мир у кући и своју верну љубав и живот за част и слободу народа.

Две врло храбре и одлучне жене биле су главни ликови овог циклуса.

Јелица је била одана и покорна жена. Последња кап која је прелила њену чашу стрпљења и страха довела је до дављења у Морави ње и њеног мужа. Тако она прераста у херојску и трагичну личност. Када су видели да је немилосрдна турска војска пробила зидове Сталаћа, жртвовали су се за част свога народа, те не даше Турчину ни једна добра.

Анђелија је приказана као мудра, сналажљива и осећајна жена. Њен муж Дмитар покушао је да је натера да или отрује свога девера или да се више не враћа у двор. У то патријархално време мужевљева заповест се морала испунити. Она се тада нашла између посвађане браће, пуним мржње и себичности. Не пристајући да живи у греху и срамоти, одлучује да да деверу молитвену чашу и да за узврат тражи коња и сокола. Богдан, дирнут њеном несебичношћу, поклања јој оно што тражи. И тако она – адамско колено – мири браћу.

Свако треба да брани своју част и част своје породице. Не постоји разлог довољно велики да се чланови породице замере.

Сергеј Матаругић 7/2

Интервју са Петром

Петра Хаџи Цветковић је ученица одељења 7/3 наше школе. Она је на скорашњем Београдском првенству у ритмичкој гимнастици освојила прво место! Њу су интервјуисали Лана Панић и Марко Голубовић, ученици одељења 7/6. Честитамо ти на великом успеху. Шта те је мотивисало да се бавиш ритмичком гимнастиком? Родитељи су ми предложили када сам имала четири године, затим је све ишло својим током. Прво је то била школица спорта са елементима ритмичке гимнастике у склопу Гимнастичког клуба „Раднички“, затим сам у том клубу прешла на виши ниво, а сада сам у Гимнастичком удружењу „Тријумф“.

Како се осећаш на такмичењима?

Раније сам се такмичила групно. Издвојила бих своје најлепше искуство – то је такмичење на ком сам први пут освојила прво место (то је уједно била и моја прва медаља) – такмичење у Нишу 2021. године. Била је веома велика конкуренција и када су нас прозвали да преузмемо златну медаљу, било је неописиво. Сада се такмичим индивидуално и највећим успехом сматрам освојено прво место на Београдском првенству. Свесна сам да сам сама заслужна и драго ми је, јер сам сама успела, уједно ми је то и доказ да се труд увек исплати и нађе свој пут, а тај пут је успех и задовољство.

Ко ти представља највећу подршку?

Моји родитељи сваки пут иду са мном на такмичење, као и тренер и другарице. Имам и своје амајлије – са собом носим своју срећну огрлицу и своју најдражу плишану играчку коју сам добила још као врло мала, када сам се родила.

Марко Голубовић је то упоредио са занимљивостима везаним за познате спортисте, како и они увек имају нешто своје, посебно што раде пред меч и сматрају да им то доноси срећу. Затим је питао да ли изводи сама код куће неки трик који види на друштвеним мрежама, јер је то сада међу њиховим вршњацима врло популарно.

Ја то не радим код куће и не препоручујем другима због могућности да се повреде; једино треба вежбати са тренером. Ритмичка гимнастика је комплексна, она је спој спортске гимнастике, балета и плеса; она захтева време, много треба да умеју и знају пре него што крену да се баве њоме – и слух, и ритам, и искуство...

Да ли је тешко ускладити школске обавезе и тренинге? Колико често тренираш? Да ли користиш неке реквизите?

Тренинзи су веома захтевни; повремено, пре великих такмичења, неопходно је да се изостаје из школе како бих се квалитетно припремила за такмичење. Школу и ритмичку гимнастику је тешко избалансирати. Тренирам три пута недељно, ускоро ћу почети и четири пута недељно. Тренинзи трају око два и по сата, најдуже три сата. Такмичим се лоптом. На тренинзима највише волим да радим лоптом и обручком. Гимнастика је нешто што волим, испуњена сам и срећна на тренинзима. На тренинзима сам упознала много другарица, међу нама се развило пријатељство, волим са њима да се дружим и разговарам.

Да ли су твоји планови за будућност везани за ритмичку гимнастику, да ли си размишљала или планирала да се њоме бавиш професионално?

Не знам да ли ћу се бавити ритмичком гимнастиком, нисам о томе размишљала на тај начин, али нисам размишљала ни да престанем. Желим то да тренирам и када одрастем, али како ћу даље, још увек не знам.

Како проводиш слободно време?

Без обзира на обавезе у школи и на захтевне обавезе везане за ритмичку гимнастику, имам слободно време. Волим сликарство и идем на сликарство. Када већ говоримо о плановима за будућност, оно што планирам јесте да упишем средњу уметничку школу. Поред ритмичке гимнастике и сликарства, волим и глуму.

Као и сваког нашег успешног ученика, питаћемо и тебе, Петра, исто. Шта ти сматраш: које особине красе успешног ученика и шта деца, поред ритмичке гимнастике, треба да науче да би постали шампиони?

Треба неговати таленат, треба да буду поштени, да разумеју да морају да буду посвећени – тако долази успех.

Шта би поручила својим вршњацима?

Увек покушајте уколико се укаже прилика!

Никад не одустајте од својих снова!

Петри желимо срећу и успех у даљем бављењу ритмичком гимнастиком!

Лана Панић и Марко Голубовић, 7/6

Интервју са Димитријем

Димитрије Глигоров је ученик одељења 6/5 наше школе. Он је успешни тенисер. Њега су интервјуисали Александар Лепојевић и Нина Лазић, ученици одељења 5/2 и чланови Новинарске секције.

Честитамо ти на великим успесима. Откуд тенис као твој избор?

У мојој породици је нас троје деце. Ми сви играмо тенис, сви у породици волимо тенис, и мама, и тата, и деда. Моја сестра Јана је играла тенис рекреативно, мени се то допало, почео сам да играм и мало-помало, ето ме сада – тренирам два пута дневно.

Ко ти је помогао да будеш то што јеси сада, да будеш тако добар у тенису?

Највише родитељи – мама на свој начин, тата на свој начин, а највише заједно. Али и тренери пре свега – и то тренери Зоран Водић Вода и Александар Трифуновић Трифке из Тениског клуба „Форхенд.“ Кад у мечу дође жута минута, кад на кратко клонем, уз подршку тате, маме, тренера, само се ресетујем или ставим мокар пешкир на главу, попијем воду, узмем воће или чоколаду и наставим.

Како се осећаш на терену?

Кад играм меч са противником, сличном мени самом, увек постоји нека тензија. Ко отвори успешније меч, ко крене боље, он се и осећа самоувереније. Ако кренем боље, ако победим, увек се осећам посебно и то ми даје полет као да могу све на свету да победим! Успех подиже самопоуздање и чини ме јачим.

Будем тада поносан. Као мали играо сам само турнире у Србији. Издвојио бих да сам од 2023. освојио државно првенство и играо сам много европских турнира. Тако сам освојио сам прво место у категорији до дванаест година на такмичењу у Чачку када сам добио Бугарина Бруна Ценева, а у полуфиналу Македонца Марка Алексовског – та два меча су била одлична. Био је то изузетно јак турнир који ми је обезбедио да одем у Мајорку код чувеног Надала у његову „Рафа Надал академију“ на међународни турнир.

Да ли је тешко ускладити школске обавезе и тренинге? Колико често тренираш?

Тренирам два пута дневно од понедељка до петка, поред тога имам и кондиционе тренинге три до четири пута недељно. Понекад морам да изостанем са неког часа како бих све постигао. Захвалан сам наставницима, јер то разумеју, посебно разредној Сањи Павловић и наставници биологије Ивани Теодоровић. Недељом имам највише времена, јер тада немам тренинге и тада учим што више, мада имам времена за све – и за дружење, и за телефон, и за чланове породице и фамилије.

Да ли би издвојио нешто посебно што помислиш када чујеш реч тенис?

Тенис ми је обогатио живот, имам много тога за памћење. Године 2023. сам одиграо чак девет турнира. Лепо ми је било на турниру у Прокупљу када сам на шљаци у четвртфиналу у једном одличном мечу добио једног Словака. Затим турнир у Копру – иначе играм сингл, али тада сам играо дубл и освојили смо прво место. У Приједору сам победио једног Британца, то је био баш узбудљив меч. У Подгорици, специфичној по клими, у августу играо сам најдужи меч и победио једног Румуна, играли смо три сата! Свакако бих издвојио значајан одлазак на Мајорку и јединствено искуство стечено тамо на интернационалном турниру. Путовали смо авионом и чим смо слетели, појурили смо да видимо бутике Рафаела Надала, а онда да заиграмо на великом централном терену на Академији Рафаела Надала. Обилазили смо школу, музеј, туристички смо обишли Мајорку која је прелепа.

Било нас је 64 – 32 дечака и 32 девојчице из свих земаља Европе, највише из Француске. На турниру је било осам група по четири. Добио сам два меча и изгубио од Словака који је касније играо у финалу. Сви смо желели да видимо Надала и да се упознамо с њим, али је он био недодирљив. Зато смо се дружили са његовим стрицем, чувеним Тонијем Надалом, који је био и Рафи тренер, а сада је професор на поменутој академији.

Као и сваког нашег успешног ученика, питаћемо и тебе, Димитрије, исто. Шта ти сматраш: које особине красе успешног ученика и шта деца, поред тениса, треба да науче да би постали шампиони?

Дете треба да буде вредно и мотивисано. Не постоји лоше, бахато и безобразно дете, а да је успело у спорту и досегло спортске висине. Мора да се буде пристојан, културан, да се не ругамо другима док губе.

Шта би поручио својим вршњацима?

Није битно колико те јако ударе, него колико јако можеш да се вратиш!

Александар Лепојевић и Нина Лазић, ученици одељења 5/2

Интервју са Данилом

Данило Павловић је ученик одељења 3/4 наше школе. Он је освојио сребрну и бронзану медаљу на купу Србије у каратеу.

1. Честитамо ти на освојеним медаљама. Видимо да их имаш много. Да ли би неку издвојио? Ко те је инспирисао да одабереш баш карате?

Хвала. Имам доста медаља, издвојио бих две последње медаље, које су ми и најдраже, али које ми је било и најтеже да освојим – то су поменуто сребро и бронза. Што се тиче инспирације, моја инспирација је мој тата, он има црни појас дан други. Он је и мој узор.

2. Кад си почео да се бавиш овим спортом? Колико често имаш тренинге? Како ти је на тренинзима?

Тренирам три пута недељно по сат времена. Тренирам већ пет година карате. И поред тренинга имам доста слободног времена, па сам скоро почео да тренирам и кошарку. На тренинзима ми је лепо и забавно. Омиљени покрет у каратеу ми је покрет шото-уке. Оним данима када немам тренинге у клубу, тренирам са татом. Захвалио бих се свом тренеру из Клуба „Винер“, то је тренер Ацо Ђировић; из школице спорта сам прешао у клуб, категорија старији узраст.

3. Како се осећаш на такмичењима? Да ли си очекивао овако велики успех?

Раније, кад сам тек почињао да се такмичим, имао сам трему. Сада више трему немам, јер сматрам да ми је трема прошла што сам се више и више такмичио. Оволики успех нисам очекивао, али када сам чуо своје име, био сам срећан и поносан!

4. Ко ти је највећа подршка?

Највећу подршку ми пружа породица, то је велика подршка. Када сам био у претходној групи, у којој сам тренирао, нисам тада хтео да идем на тренинге, више смо радили неке вежбице. сада, када сам у старијој групи је све другачије и моји мама и тата се труде да ме подржавају да идем редовно на тренинге. Они су поносни на мене. Другари из одељења су, такође, увек уз мене и радују се сваком мом успеху када им се похвалим.

5. Знамо да си тек трећи разред, али да ли си, можда, размишљао о томр који би били твоји планови за будућност и чему даље тежиш?

Нисам о том размишљао, али бих ето хтео, сада када ме већ питате, да учим другу децу. Волео бих да будем шампион – и за борбе и за кате, да освојим црни појас дан трећи.

6. Питаћемо те што и остале ученике наше школе које смо интервјуисали. Које особине красе успешног спортисту и шта деца, поред каратеа, треба да науче да би постали шампиони?

Пре свега, карате нас уче да будемо поштени у борби. Мислим да је то стварно важно. Нас уче – увек када улазиш, поклони се, поклони се свом противнику, поштуј место, поштуј противника, поштуј судију. Буди поштен у спорту, буди поштен увек.

7. Шта би поручио својим вршњацима?

Не одустајте од онога што желите.

Душан Просеница, Луција Јањушевић и Ели Мркаљевић 5/1

Сјајно одељење 6-I!

Честитали смо вредном и креативном одељењу 6/I које је само спремило приредбу за обележаваће школске славе Свети Сава у сарадњи са наставницама музичке културе Александром Вуковић и српског језика Сандром Драгићевић. Посебно бисмо издвојили ученицу Вишњу Васиљевић која је аутор текста о Светом Сави, тај део је био и носилац приредбе.

I. Одакле идеја да сами осмислите приредбу за Светог Саву?

Док смо учили нову лекцију из музичког, наставница је, знајући да волимо да стварамо, предложила да се напише текст за Светог Саву. Вишња је написала, послала целом одељењу како би чула наше мишљење, нама се допало, сложили смо се и почели са радом! Некад је потребно тако мало, само предлог.

I. Питање за Вишњу: Вишња, драго нам је што имамо прилику да разговарамо са једном писцем. Честитамо и теби посебно на оваквом успеху, јер је текст основа без које не би било приредбе. Какво је то за тебе искуство?

Првобитан текст сам написала за три дана. Допала ми се и тема и идеја. Међутим, касније сам текст усавршавала и мењала и током писања и док смо глумили тако да, када би се погледала та прва варијанта и варијанта по којој смо глумили, увиделе би се разлике. Знала сам да имам подршку одељења, јер сам и раније, кад год бих

слала своје литерарне радове на књижевне конкурсе, наилазила на одобраваће другова и другарица. Волим да пишем.

Да ли је било потешкоћа на пробама, приликом организације? Како памтите то време? Шта бисте издвигили?

Било нам је необично, забавно, често смо изостајали са редовних часова и захвални смо наставницима што су нас разумели. За то време смо се још више здружили, али је било разних за нас неочекиваних преокрета. Неки од њих су да смо повремено наилазили на критике наставница, а то нам није баш пријало – нисмо тада у жару рада разумели да нам само саветују како треба да би било још боље. Затим су нам се глумци разбољевали, чак нам је главни глумац који је глумио Светог Саву био и у болници, то смо решили тако што смо имали глумца за одређену улогу и његову замену; све то звучи једноставно, али је у ствари врло компликовано кад се спрема приредба као наша. Потешкоће су нам представљали и костими. Тако на пример, ми смо за војника мислили лако ћемо, то је маслинастозелена униформа, међутим, док смо истраживали век у коме су живели Немањићи, схватили смо да војници тада нису носили исте униформе као данас. И ту смо морали да се сналазимо. Најзанимљивији и најсимпатичнији детаљ везан је за круну и краљицу. На самој приредби, пред почетак, одлепила се круна.

Ми смо то лепили, па залепили и косу, ооо, то је било нама смешно, а нашој другарици глумици баш и не, али на крају, све је било одлично – добили смо велики аплауз и похвале са свих страна.

Како сте се осећали док сте глумили?

Уживали смо, мада смо се повремено и расправљали (чује се смех свих ученика). Почели смо рано са припремама, још у децембру, али нам је време пролетало и схватили смо да нема баш толико много времена за припрему колико смо ми мислили. Било нам је необично да су глумци, који су имали више текста, брже научили текст од оних који су имали мање за учење. Онда смо имали смешну ситуацију са другаром који је глумио Стефана Немању – када у сцени треба да удари руком о сто као знак протеста што му нема сина, он је то радио или превише јако, те би нас све уплашио, или тако слабо да га нисмо ни чули. Ми смо постали прави професионалци, све смо решавали. Постајали смо тако све бољи у глуми и самоверенији, не само на сцени, већ и у свакодневним ситуацијама.

5. Да ли бисте нешто променили?

Хм, можда, нешто што је сметало сценографији, тј. звучник који је стављен на сцену и од њега се нисмо видели. Много су нам сви помогли у осмишљавању сценографије, посебно наставница ликовне културе Ана Петровић и зато нам тај звучник никако није био јасан. Али добро, ми смо се у тај део сценографије уклопили и прилагодили смо своје кретање по сцени тако да смо били задовољни приредбом и ми и публика, а да звучник никоме није сметао.

Наравно, ово је била мала шала, никад не може све до детаља да се испланира, лепота глуме је управо и у томе – бити спонтан и природан.

6. Да ли је било треме?

Неки ученици кажу да нису имали трему, док неки кажу да су се тресли, али је општи закључак да то нико није приметио сем њих самих. Најбоље је што су добили жељене оцене и што су након ове приредбе богатији за једно лепо, неочекивано, драго, незаборавно и забавно искуство.

Захваљујемо се ученицима на овом искреном и необичном разговору.

Интервју обавили Николина Дудуковић 7/1, Елена Траиловић 7/6, Луција Јањушевић 5/1, Лена Оливера Урошевић 5/1, Новак Дудуковић 5/1.

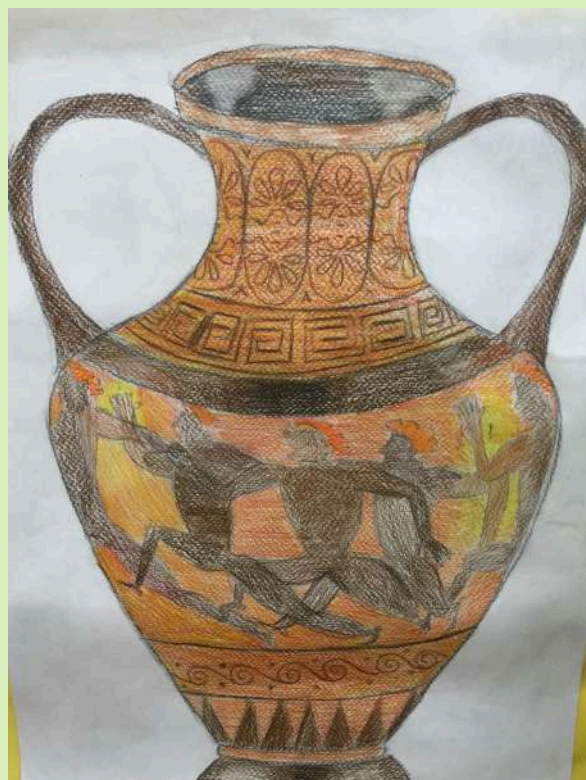
Изложба радова ученика седмог разреда

КОНКУРС МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ

Идемо у Париз, Срећко и Фриж те воде на Олимпијаду

Републичко такмичења из биологије одржано је 19.маја на Биолошком факултету у Београду. Поносни смо на Ристић Вукашина 8/2, Ђирић Емилију и Стоиљковић Филипа из 8/3 који су се такмичили а посебно на два ученика Стојановић Ивону 8/5 и Васиља Попевића 8/1 који су освојили трећу награду! Честитамо!

На Државном такмичењу из физике, одржаном 21.4.2024 у Аранђеловцу, учествовали су и ученици наше Јелене. Вишња Васиљевић, Милош Албуљ, Страхиња Секулић и Круна Стевановић са својим наставницама Весном Тодоровић- Ристић и Љиљаном Марковић. И не само да су учествовали већ се вратили и са две ПРВЕ награде (Вишња и Милош) и похвалом (Страхиња). Браво физичари.

Државно такмичење из математике одржано у Ваљево није прошло без Јелениних математичара. Вишња Васиљевић 6/1, Милош Албуљ 6/5 и Алекса Балгојевић 8/5, предвођени виховом наставницом Јагодом Ђинђић Тасевски, бранили су боје наше школе. Вишња је освојила треће место! Све честитке такмичарима!

Ученици наше школе Филип Јовановић 8/1, Дуња Хрвас 8/4, Тијана Томић 8/4, Хана Андрић 8/3, Марго Кришто 8/3 учествовали су на државном такмичењу из енглеског језика. Тијана Томић је освојила пето место у држави и самим тим и похвалу.

Под менторством наставнице хемије Александре Гецић, ученици наше школе су остварили запажене резултате. Освојили смо укупно тридесет и три награде на сва три нивоа такмичења.

Републичко такмичење из хемије за ученике основних школа одржано је од 24. до 26. маја 2024. године на Природно-математичком факултету Универзитета у Нишу. Наша школа је имала два представника, Милицу Стојановић, ученицу 8/1 која је добила Похвалу и Круну Стевановић, ученицу 7/3 која је освојила 3. награду.

Рекреативна настава поново у Јелени

ЈОШ ЈЕДНА ДИВНА ГЕНЕРАЦИЈА ЈЕ СПРЕМНА ДА ПОЛЕТИ ИЗ
ГНЕЗДА...СРЕЋНО ДРАГА ДЕЦО!

Дружење такмичара и њихових наставника

У нашој школи је у четвртак 13. 6. 2024. године уприличена свечаност поводом дружења успешних ученика који су освојили места на такмичењима и њихових ментора. Свечаност је отворила директор Љијана Ристић, која је упутила речи похвале и подршке присутнима, након чега је уследила додела симболичних поклона са снажном поруком „Ви сте понос Јелене“. Сви присутни су уживали у атмосфери у којој се славило знање, поштење, труд и успех. Честитамо свима. Будимо пример млађим нараштајима, будимо школа какву сви желимо, будимо понос „Јелене“!

ОШ „Јелена Ђетковић“
Бравска 26, 11000 Београд
jelena.edu.rs

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)

ЈЕЛЕНА : часопис ОШ "Јелена Ђетковић"
/ главни уредник Љијана Ристић
. - 197?, бр. 1-1986, бр. 8 ; 2007, бр. 1- . - Београд : Основна школа
"Јелена Ђетковић", 197?-1986 ; 2007- (Београд : Cobalt Blue). - 30 cm

Годишње.

ISSN 2560-4317 = Јелена (Београд)

COBISS.SR-ID 79765772

Одговорно уредништво: Милица Зорић и Јагода Винђић Тасевски

Главни уредник: Љијана Ристић

Штампарија: Cobalt Blue, Живка Давидовића 58, Београд;

Тираж:150

Публикација излази једном годишње.